

Pesäpallon lajirakkaus korostuu Kiteellä KiPa juhli merkkipäiväänsä

□ Kiteen Pallo -90 vietti 20-vuotispäiväänsä lauantaina. Seura julkisti ennen juhlaottelun alkua kaksi uutta kunniahenkilöä sekä seurahistorian ensimmäisen kunniapuheenjohtajan. Myös kantavat taustavoimat saivat huomiota. Iltajuhlassa Pasi Pirinen kuvaili juhlapuheessaan seuran toimintaa pelaajan näkökulmasta.

Ennen JoMa-pelin alkua Kiteen Pallon ja Pesäpalloliiton huomionosoitukset vastaanottivat seuraavat henkilöt: Pasi Pirinen, oikealla, Marja-Liisa Varonen, Arvo Havukainen, Pentti Waschko, Raimo Toropainen, Martti Kupiainen, Anneli Lujanen ja Koti-Karjalan Marko Torni.

12 asteen viimassa alkaneen juhlaottelun alussa Pesäpalloliiton, PPL, puheenjohtaja Unto Väisänen toi liiton terveiset. Välittömästi tämän jälkeen kentän kaarelle kutsuttiin neljä henkilöä vastaanottamaan seuran ja PPL:n huomionosoitukset. Kipan kunniajäsenyyden ja Pesäpalloliiton kultaisen pelaajamerkin vastaanotti Pasi Pirinen. Toisen kunniajäsenyyden sai Marja-Liisa Varonen. Hän sai lisäksi PPL:n ansiomerkin.

Seuran ensimmäiseksi kunniapuheenjohtajaksi nimettiin Arvo Havukainen, joka myös sai PPL:n ansiomerkin, kuten Niilo Hirvonenkin.

Erityismaininnat ja pelipaidat Kiteen Pallon hyväksi tehdystä työstä seuran myönsi Pentti Waschkolle, Martti Kupiaiselle sekä julkisen sanan edustajille toimittaja Anneli Lujaselle sekä paikallislehti Koti-Karjalalle.

Juhlaottelun alkuohjelmaan kuului lisäksi ”pesäpalloni” Pasi Pirisen saavutuksista tehdyn taulun julkistaminen. Taulu on sijoitettu Rantakentän kuuluttamon yläosaan ja siinä on lueteltu Pirisen saavutuksen 23. pelikauden ajalta.

300 000 kilometriä ja paljon muuta

Iltajuhlan juhlapuheessa Pasi Pirinen kertoi 20-vuotiasta päivänsankarista pelaajan nä-

kökulmasta.

–Minun ja Kipan yhteiseen matkaan sisältyy pelien lisäksi noin 300 000 kilometriä bussissa istumista, välillä paahtavassa heinäkuun helteessä ja välillä pimeässä syysateessa, monta huonoa elokuvaa, joitakin elokuvataiteen helmiä ja tietenkin satoja litroja lämmintä vähähappoista visyyä.

–Linja-automatkat ja kaikki muu tekeminen harjoittelua unohtamatta sisältävät paljon hienoja hetkiä ja tarinaa pitkän matkan varrelta. Osatarioista kuuluu pukukoppikoodauksen alle ja niitä ei voi kopin ulkopuolella ottaa edes puheeksi.

–Sen verran on kuitenkin tuosta taipaleesta sanottava, että on ollut ilo ja kunnia pelata kahdenkymmenen vuoden ajan samassa seurassa ja saada mahdollisuus tutustua uskomattoman erilaisiin yksilöihin ja yrittää saavuttaa sovittuja tavoitteita yhdessä.

KiPan iltajuhla kokosi yleisöä salin täydeltä.

Lajirakkaus näkyy Kiteellä

Mikä on pitänyt Kiteen Pallon merkityksellisenä ja menestyvänä toimijana Kiteellä ja suomalaisessa pesäpallokulttuurissa?

–Yhtenä vastauksena voisin tarjota seuraavanlaista ajatuskulua. Liikuntasosiologi Hannu Itkonen on tutkinut

seuratoimintaa ja sen tulevaisuutta suomalaisessa yhteiskunnassa ja todennut, että menestyvän seuratoiminnan täytyy tulevaisuudessa perustua kahteen asiaan, lajirakkauteen ja yhteisöllisyyteen.

–Lajirakkaudesta kertoo se, että pesäpallo on kasvatanut omalla mittavalla historiallaan jo ennen Kipan pe-

rustamista pesäpalloliitosta. Pesäpallo on paikkakunnan ehdoton ykköslaji ja sitä opitaan seuraamaan jo pienestä. Siihen liittyviä kokemuksia löytyy uskoakseni jokaiselta kiteeläiseltä.

–Tänäkin päivänä sama kierto jatkuu, katsomossa on ihmisiä vauvasta vaariin ja mummoon ja kiteeläinen pesis on koko perheen laji.

–Toinen tulevaisuuden seuratoiminnan mahdollisuus on siis yhteisöllisyys. Ihmisellä on tarve kuulua johonkin itseään isompaan. Tähän tarpeeseen urheiluseuran tarjoama yhteisöllisyys voi hyvin vastata.

–Yhteisöllisyyden kehittämiseen tarvitaan ennen kaikkea ihmisten läsnäoloa, yhteistä aikaa ja paikkaa. Yksittäisenä yhteisöllisyyden puolestapuhujana toimii Kiteen näkyvin kesätapahtuma, viikoittain Rantakentällä toistuva kotiottelu. Se kerää paikalle 1 000-6 000 katsojaa, otelusta, säästä, menneistä- ja tulevasta menestyksestä riippuen.

–Saataisiin kerätä melkoisen komissio viisaita ihmisiä miettimään jotain korvaavaa toistuvaa tapahtumaa, Pirinen korosti.

Näkyviä muutokset 90-luvulla

Kiteen Pallo oli alkuvuosiin sen ajan ja tavan mallinen seurantekele, jonka seuratoiminta pyöri pesäpallokentän ja paikallisen urheiluliikkeen, rakennusliikkeen ja kaupalliikkeen väliä, kuten tekivät joukkueen pelaajatkin.

–Urheilu oli erilaista ja maailmakin lienee ollut erilainen paikka kuin nyt. Pelailu oli enemmän leikinomaista puuhastelua. Totisuus ja ammattimaisuus liikkivat jos-
sain muualla kuin pesäpallou-

Juhlapuheessaan Pasi Pirinen toi esille pelaajan näkökulman pesäpallosta ja seuratoiminnasta.

seurassa. Vaikka näin oli, lieneekö Suomessa toista seuraa, joka on pelannut pesistä korkeimmalla sarjatasolla koko olemassaolonsa ajan?

90-luvun puolen välin jälkeen Kiteen Pallon toiminta ammattimaistui.

–Arvo Havukainen toi mukanaan muutakin kuin erittäin lujan kädenpuristuksen. Toiminta alkoi kehittyä voimakkaasti. Ammattimaistuminen ja harjoitusmahdollisuuksien parantuminen veivät toimintaa kohti menestystä. Vuosituhannen vaihte oli varmasti kaikkien kipalaisten kannalta ikimuistoinen. Mitaliputki vuosilta 1997-2001 sisälsi kaksi peräkkäistä mestaruutta. Kolmas mestaruus tuli 2005.

–Henkilökohtaisesti arvostan vuoden 2005 mestaruuden korkeimmalle oman pesäpallourani suurista voitoista. Muutaman todella vaikean vuoden jälkeen Pojan ilmaan nostaminen kotikentällä täyden katsomon edessä jäi ikuisesti mieleen, Pirinen kertoi.

Pitäs osata koppi lyörä

Vuoden 2005 mestarijoukkue muistetaan mm. iki-rahallisesti lyöjäjokeri Petri Raittilasta, ja ns. kolmen metrin kärjestä, Sirviö, Kapanen, Partanen.

–Kyseinen jokeri, joka oli sananmukaisesti lyöjäjokeri, eikä aivan niin kiinnostunut muusta harjoittelusta kuin aikaisempi virkaveli Sami Ahola, piti tapanaan minimoida etenemiseen käytettävät tehot.

–Eräissä tärkeässä pelissä jokeri oli kahdella palolla ykkösellä. Partasella oli kolme lyöntiä aikaa lyödä koppi ja siirtää jokeri kakkoselle. Partanen löikin kolme kelpo koppia, koko ajan korkeampana ja korkeampana, mutta vasta viimeisellä ykköseltä startannut jokeri paloi niin sanottuna pystykopilla kakkoselle.

–Ulkovuoroon mennessään Partanen kiukkuili Raittilalle omasta mielestään huonohkosta etenemisestä, mutta tämä totesi rauhallisesti, ”ei se kuule oo mun vika, jos et osaa koppia lyörä”, Pirinen muisteli.

Pasi Varonen, vasemmalla, ja Mikko Varonen pudottivat lakanan Pasi Pirisen ansiotaulun päältä.

- 23 KAUTTA
- 607 OTTELUA
- 40+529 LYÖTYÄ
- 472 TUOTUA
- 2614 PESISPÖRSSIPISTETTÄ
- 3 KULTAA, 3 HOPEAA, 1 PRONSSI
- 13 ITÄ-LÄNSI OTTELUA
- VUODEN PESÄPALLOILIJAJA 1999, 2000
- KULTAINEN RÄPYLÄ 1994, 1996, 2000